

Dosar nr. _____

ROMÂNIA
TRIBUNALUL TULCEA
SECȚIA CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ NR. _____

Ședința publică din data de _____

Completul compus din:

PREȘEDINTE : _____

Grefier : _____

Pe rol judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal privind pe contestatoarea _____ PRIN PRIMAR - cu sediul în comuna _____ jud.Tulcea, în contradictoriu cu intimatele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE TULCEA și D.G.F.P.-ACTIVITATEA DE INSPECTIE FISCALA- cu sediul în Tulcea _____ având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

Dezbaterile în fond au avut loc în ședința publică din data de _____ consemnate în încheierea de ședință din acea dată care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când pentru studierea actelor și lucrărilor dosarului instanța a amânat pronunțarea pentru data de astăzi _____, când a pronunțat următoarea hotărâre.

T R I B U N A L U L :

Prin cererea înregistrată la această instanță sub nr. _____ din _____ reclamanta _____ jud.Tulcea – prin Primar, a solicitat anularea Deciziei nr. _____ din data de _____ emisă de DGFP Tulcea, a deciziei de impunere nr. _____ și a Raportului de Inspectie Fiscală nr. F.TL. _____ din data de _____, precum și suspendarea executării actelor administrativ fiscale atacate, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a contestației.

În motivare, reclamanta a arătat că prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. _____ s-a constatat faptul că în perioada 01.01.2005 – 30.09.2010 a acordat unor salariați sume pentru menținerea sănătății și asigurarea protecției personalului și pentru o ținută decentă și asigurarea unei imagini corespunzătoare în raport cu publicul și instituțiile cu care colaborează conform acordului/contractului colectiv de muncă, pentru care nu s-a calculat, declarat și virat impozitul pe venitul din salarii și asimilate salariilor.

A mai arătat reclamanta că art. 55 din Codul Fiscal privind definirea veniturilor din salarii, arată la alin.4) următoarele sume nu sunt incluse în veniturile salariale și nu sunt impozabile, în înțelesul impozitului pe venit: c) contravaloarea echipamentelor tehnice, a echipamentului individual de

protective și de lucru, a alimentației de protecție, a medicamentelor și a materialelor igienico-sanitare, a altor drepturi de protecție a muncii, precum și a uniformelor obligatorii și a drepturilor de echipament, ce se acordă potrivit legislației în vigoare, rezultând astfel, că decizia nr. _____ emisă de DGFP Tulcea nu este conformă cu dispozițiile legale în vigoare atâta vreme cât dispozițiile Codului Fiscal sunt aplicabile tuturor contribuabililor.

Mai mult, arată în continuare reclamanta că, prin practica Tribunalului Tulcea, s-a constatat faptul că acordarea drepturilor speciale angajaților primăriei nu este nelegală, ci, dimpotrivă, drepturile stabilite prin lege reprezintă un minim dincolo de care, în raporturile juridice dintre părțile sociale, intervine principiul liberei negocieri.

În acest sens, prin dispozițiile art. 72 din Legea nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici este reglementată posibilitatea autorităților și instituțiilor publice de a încheia anual, în condițiile legii, acorduri cu sindicatele reprezentative ale funcționarilor publici și personalului contractual care să cuprindă numai măsuri referitoare la constituirea și folosirea fondurilor destinate îmbunătățirii condițiilor la locul de muncă, sănătate și securitate în muncă. Astfel, autoritățile sunt autorizate să dispună de sumele alocate pentru îmbunătățirea condițiilor de la locul de muncă, precum și cele pentru sănătatea și securitatea muncii, în acest sens prevederile din Acordul/Contractul colectiv de muncă se circumscriu noțiunii de menținere a sănătății și securității în muncă, părțile acordului convenind cu privire la necesitatea acordării drepturilor speciale în acest scop.

A precizat reclamanta că, Acordurile/Contractele colective au fost vizate spre legalitate atât de către Instituția Prefectului cât și de către A.N.A.F. fără însă a se menționa o singură dată faptul că aceste venituri din salarii și asimilate salariilor ar trebui impozitate. Chiar și Curtea de Conturi în controlul efectuat atât în cursul anului 2009 nu a făcut nici o referire la această situație.

A mai arătat reclamanta că, dispozițiile art.55 alin.4 lit. e Cod Fiscal se completează cu prevederile art.164 alin.1 și 2 din Codul Muncii potrivit cu care „reținerile cu titlu de daune cauzate angajatorului nu pot fi efectuate decât dacă datoria salarialului este scadentă, lichidă și exigibilă și a fost constatată ca atare într-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă”. Or, în cauză nu există un titlu executoriu care să fie pus în aplicare.

Mai mult decât atât, reclamanta a arătat faptul că sumele pentru menținerea sănătății, asigurarea protecției personalului și pentru achiziționarea ținutei (vestimentației) conform acordului/contractului colectiv de muncă, pentru care nu s-a calculat, declarat și virat impozitul pe venitul din salarii și asimilate salariilor, sunt sume „nete”, iar aceste sume nete nu pot fi diminuate cu sumele reprezentând contribuții CAS și CASS.

A menționat reclamanta că, sumele calculate de inspectorii fiscali sunt total eronate. Astfel, în anexa nr.8 unde sunt lunile septembrie, octombrie,

noiembrie și decembrie 2008 a fost calculată o contribuție de 6,5% în loc de 5,5%.

A precizat reclamanta că, diferențele constatate de inspectorii fiscali pe verticală nu corespundă cu totalul sumei pe orizontală. La unii angajați, diferența dintre unitate și control este mai mare când e face scăderea; de exemplu luna Aprilie rândul 2 colana CAS 9-5% - diferențe -, suma calculată ca diferență este de [redacted] lei în loc de [redacted] lei. Aceeași eroare este întâlnită și în lunile mai, iunie, august, septembrie și noiembrie. Situația este identică și în cazul anexei 8 și a anexei 10 unde nu există corelare între sumele – diferențe – de pe vertical și orizontal.

În cauză, a fost administrată proba cu înscrisuri și a fost efectuată o expertiză contabilă.

Prin sentința civilă nr. [redacted] din [redacted], Tribunalul Tulcea a dispus suspendarea executării deciziei nr. [redacted] emisă de DGFP Tulcea, a deciziei de impunere nr. [redacted] și a raportului de inspecție fiscală nr. [redacted] emise de DGFP Tulcea – Activitatea de Inspecție Fiscală, până la soluționarea definitivă și irevocabilă a contestației.

Intimata D.G.F.P.Tulcea a formulat întâmpinare, solicitând respingerea contestației ca nefondată, iar pe cale de excepție a invocat autoritatea de lucru judecat, excepție soluționată prin încheierea din data de [redacted], prin respingerea ei.

Examinând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Organele fiscale din cadrul D.G.F.P. - A.I.F. – Serviciul Inspecție Fiscală 4, au verificat modul de stabilire, reținere, declarare și plată a impozitelor și contribuțiilor la [redacted] datorate bugetului general consolidat al statului.

Verificarea s-a efectuat ca urmare a solicitării Curții de Conturi a României, care prin adresa nr. [redacted] a precizat că: „ordonatorii terțiari de credite finanțați din bugetele locale au acordat diverse avantaje salariaților sub forma unor drepturi speciale (pentru hrană, medicamente, îmbrăcăminte, etc.) precum și sporuri de dispozitiv, diverse categorii de prime tichete cadou, etc., fără ca aceste sume să fie cuprinse în baza de calcul a impozitului pe salarii și fără ca asupra lor să se plătească de către angajatori sau angajați vreo contribuție la bugetele de asigurări. Aceste sume au fost plătite și înregistrate la Titlul II „Bunuri și servicii” și au avut ca temei legal contactele colective de muncă încheiate între sindicatele salariaților și ordonatorii de credite sau hotărâri judecătorești”.

Verificarea s-a efectuat pentru perioada 1.01.2005 – 30.09.2010, iar rezultatele inspecției fiscale au fost consemnate în raportul de inspecție generală nr. [redacted], în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. [redacted]

În urma verificării efectuate, organele de control fiscal au constatat că în perioada 2008 -2009, a efectuat plăți în sumă totală de

lei reprezentând premii, fonduri speciale și tichete cadou acordate salariaților pentru menținerea sănătății și asigurării protecției personalului, dar și pentru o ținută decentă și asigurarea unei imagini corespunzătoare în raport cu publicul și instituțiile cu care colaborează.

Organele de control au mai constatat diferențe aferente cadourilor oferite angajatorilor cu ocazia Paștelui, Crăciunului și a zilei de 8 martie și că aceste sume (lei în anul 2008 și în anul 2009), nu au fost incluse în baza de calcul a impozitelor pe veniturile din salarii și asimilate salariilor, precum și a celorlalte contribuții datorate de petentă, respectiv: pensii și drepturi de asigurări sociale, șomaj, asigurări de sănătate, asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale datorate bugetului de stat de angajator dar și de angajați, precum și contribuții pentru concedii medicale, indemnizații.

Pentru sumele menționate mai sus, cu ocazia verificării și includerii acestora în baza de impozitare, considerând că au fost încălcate prevederile art. 55 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art. 23 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, art. 101 din Legea nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, cu modificările și completările ulterioare, art. 19 și art. 26 din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, art. 257 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, art. 4 din Ordinul nr. 617/2007. art. 4 alin. (2) din O.U.G. nr. 158/2005, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina petentei suma totală de lei, reprezentând: impozit pe veniturile din salarii (lei), majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii (lei), CAS datorată de angajator (lei), majorări de întârziere aferente CAS angajator (lei), C.A.S. salariați (lei), majorări de întârziere aferente C.A.S. salariați (lei), C.A.S.S. angajator (lei), majorări aferente C.A.S.S. angajator (lei), C.A.S.S. angajați (lei), majorări de întârziere aferente C.A.S.S. angajați (lei), contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator (lei), majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator (lei), contribuția de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați (lei), majorări aferente contribuției de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați (lei), contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator (lei), majorări aferente contribuției de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale datorate de angajator (lei), contribuția pentru concedii și indemnizații datorată de angajator (lei) și majorări de întârziere aferente contribuției pentru concedii și indemnizații datorate de angajator (lei).

În baza acestui raport de inspecție a fost emisă Decizia de impunere nr. _____ din _____ privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală în sumă totală de _____ lei.

Împotriva Deciziei de impunere nr. _____ din _____, reclamanta a fost a formulat contestație.

Prin Decizia nr. _____ pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea a admis în parte contestația pentru suma totală de _____ lei reprezentând CASS asigurați (_____ lei), majorări de întârziere aferente CASS asigurați (_____ lei), CAS asigurați (_____ lei), majorări de întârziere aferente CAS asigurați (_____ lei) și a anulat în parte Decizia de impunere nr. _____ pentru aceste sume.

A respins în parte ca neîntemeiată contestația formulată de reclamantă pentru suma totală de _____ lei reprezentând: impozit pe veniturile din salarii (_____ lei), majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din salarii (_____ lei), CAS datorată de angajator (_____ lei), majorări de întârziere aferente CAS angajator (_____ lei), C.A.S. salariați (_____ lei), majorări de întârziere aferente C.A.S. salariați (_____ lei), C.A.S.S. angajator (_____ lei), majorări de întârziere aferente C.A.S.S. angajator (_____ lei), C.A.S.S. angajați (_____ lei), majorări de întârziere aferente C.A.S.S. angajați (_____ lei), contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator (_____ lei), majorări de întârziere aferente contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator (_____ lei), contribuția de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați (_____ lei), contribuției de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați (_____ lei), contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator (_____ lei), majorări aferente contribuției de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale datorate de angajator (_____ lei), contribuția pentru concedii și indemnizații datorată de angajator (_____ lei) și majorări de întârziere aferente contribuției pentru concedii și indemnizații datorate de angajator (_____ lei).

Decizia este legală.

Deși inspecția fiscală efectuată în cauză a avut la bază și Raportul de control intermediar nr. _____ pentru anul 2007, întocmit de Camera de Conturi Tulcea, se reține că drepturile salariale privind personalul din administrația publică locală au fost acordate în baza contractului/acordului colectiv de muncă și a actului adițional anexă, contracte încheiate între sindicate și autoritatea publică locală, cu raportare la prevederile Legii nr. 130/1996, Legea nr. 188/1999 și Legea nr. 53/2003, și care ulterior au fost înregistrate și la Direcția de Muncă Județeană Tulcea, acorduri a căror legalitate nu a fost pusă la îndoială în condițiile în care autoritatea are sursă de finanțare, respectiv suportarea plății acestora se face de la bugetul local.

În acest context, obligațiile decurgând din contractul colectiv de muncă nu puteau fi încălcate întrucât el a fost înregistrat, devenind opozabil și în același timp obligatoriu pentru părțile contractante, potrivit art. 243 din Codul muncii și

art. 30 al. 1 din Legea nr. 130/1996, iar obligativitatea exercitării contractului colectiv de muncă derivă și din prevederile Convenției O.I.M. nr. 131/1970

Prin urmare, drepturile speciale acordate personalului din administrația publică locală în baza contractelor și acordurilor colective de muncă, legal încheiate, au fost recunoscute și de către instanțele judecătorești care au soluționat în mod favorabil contestațiile angajaților care au beneficiat de aceste drepturi speciale.

Problema de fond a acestui litigiu este dacă plata acestor drepturi speciale se încadrează în prevederile art. 55 din Codul fiscal privind definirea veniturilor din salarii potrivit cu care, sunt considerate venituri din salarii toate veniturile în bani și/sau în natură obținute de o persoană fizică ce desfășoară activitate în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor, ori de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizațiile, pentru incapacitatea temporară de muncă (alin. 1)

Al. 2 din art. 55 al Codului fiscal prevede că, în vederea impunerii, sunt asimilate salariilor orice alte sume sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor, prevedere coroborată cu pct. 68, 71 și 72 din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Art. 68 din Codul fiscal prevede că veniturile din salarii sau asimilate salariilor cuprind totalitatea sumelor încasate ca urmare a unei relații contractuale de muncă, precum și orice sume de natură salarială primite în baza unor legi speciale, indiferente de perioada la care se referă, și care sunt realizate potrivit lit. a) din sume primite pentru munca prestată ca urmare a contractului individual de muncă, a contractului colectiv de muncă, precum și pe baza actului de numire : salarii de bază, sporuri și adausuri de orice fel, orice alte câștiguri în bani și în natură primite de la angajator de către angajați, ca plată a muncii lor”, iar potrivit literei o) „alte drepturi sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor”

Art. 71 din Codul fiscal prevede că „avantajele în bani pot fi sumele primite pentru procurarea de bunuri și servicii, precum și sumele acordate pentru distracții sau recreere” iar art. 72 prevede că „avantajele în bani și echivalentul în lei al avantajelor în natură sunt impozabile indiferent de forma organizatorică a entității care le acordă”.

Prin urmare, în raport de aceste prevederi legale se reține că „drepturile speciale” acordate de către contestatoare personalului din administrația publică locală nu reprezintă „forme de sprijin”, ci avantaje asimilate salariilor și, deci, supuse impozitării.

În ce privește acordarea către funcționari publici și personalului contractual a tichetelor cadou, se reține că suma cedepășește valoarea de 150 de lei din tichetele cadou acordate salariaților este asimilată din punct de vedere fiscal veniturilor din salarii și este generatoare de obligații fiscale către bugetul

general consolidat, respectiv impozit pe venit, contribuțiile angajaților și ale angajatorului la fondul asigurărilor sociale și fondul de asigurări sociale de sănătate, contribuția angajatorului la fondul de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale, aceasta întrucât începând cu 1.01.2007 au fost abrogate prevederile legate de obligațiile fiscale stabilite potrivit Legii nr. 571/2003, de la art. 12 al. 2 din Legea nr. 193/2006.

Referitor la contribuția de asigurări sociale, baza de calcul atât a contribuției individuale cât și a contribuției angajatorului o constituie venitul brut realizat lunar prin care se înțelege totalitatea veniturilor în bani sau în natură, indiferent de fondurile din care acestea se achită, realizate de asigurații care desfășoară activități pe bază de contract individual de muncă și funcționarii publici, care își desfășoară activitatea în funcții electivă sau care sunt numite în cadrul autorității executive. Ca urmare, pentru drepturile speciale, care sunt asimilate din punct de vedere fiscal cu veniturile din salarii se datorează contribuției de asigurări sociale atât de angajați cât și de angajatori.

În ce privește contribuția de asigurări sociale de sănătate aceasta se datorează de către toți asigurații care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor definite ca fiind toate veniturile în bani și/sau în natură obținute de o persoană ce desfășoară o activitate în baza unui contract de muncă, a unui raport de serviciu sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor ori de forma în care ele se acordă, precum și orice alte sume sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor care se supun impozitului pe venit. Totodată și obligația angajatorului are aceeași bază de calcul ca și obligația individuală.

Având în vedere cele mai sus prezentate, documentele existente la dosarul cauzei, constatările organelor de inspecție fiscală, motivațiile reclamantei, rezultă că organele de inspecție fiscală au stabilit în conformitate cu prevederile legale suma de _____ lei, reprezentând impozit pe salarii și contribuții datorate reclamantei.

Relativ la majorările de întârziere aferente, se reține că acestea reprezintă o măsură accesorie în raport cu debitul, iar potrivit art. 119 al. (1) din O.G nr. 92/2003 „pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere”, astfel că obligația fiscală în cuantum de _____ lei, este legal calculată.

Pentru aceste considerente, urmează a respinge contestația ca nefondată.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:

Respinge contestație formulată de contestatoarea _____ PRIN PRIMAR - cu sediul în comuna _____, jud.Tulcea, în contradictoriu cu intimata DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE TULCEA- cu sediul în Tulcea str. _____, ca nefondată.

Definitivă. Cu recurs în 15 zile de la comunicare.
Pronunțată în ședința publică din

PREȘEDINTE,

GREFIER,

Redactat jud. 1/10.01.2012
Tehnoredactat gref. 7/13.01.2012/4 ex.

Pe rol judecătoresc în cauză nr. ... din ...
PRIN PRIMAR ... cu sediul în
comuna ... județul Tulcea, în cadrul sectorului de înțelegere DIRECȚIA
GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE TULCEA și D.G.F.P.
ACTIVITATEA DE INSPECTIE FISCALA cu sediul în Tulcea
având ca obiect contestarea actului administrativ fiscal.
Dezbaterea în fond a avut loc în ședința publică din data de ...
consemnată în încheierea de ședință din aceeași dată care face parte
integrantă din prezenta hotărâre, când pentru studierea actelor și încheierilor
dosarului instanța a amânat pronunțarea pentru data de ...
când a pronunțat următoarea hotărâre:

TRIBUNALUL

Prin cererea înregistrată la această instanță sub nr. ... din
reclamanta ... județul Tulcea - prin Primar, a
solicitat anularea Deciziei nr. ... din data de ... emisă de DGFP Tulcea,
a deciziei de impunere nr. ... și a Raportului de Inspecție
Fiscală nr. P.T.E. ... din data de ... precum și suspendarea executării
actelor administrative fiscale atacate, până la suspendarea definitivă și
revoacarea contestată.

În motivare, reclamanta a arătat că prin Decizia de impunere privind
obligățiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția Fiscală nr. ...
s-a constatat faptul că în perioada 01.01.2007 - 30.09.2010 a
acordat unor salariați sume pentru menținerea sănătății și asigurarea protecției
personalului și pentru o viață decentă și asigurarea unei înseși
corespunzătoare în raport cu publicul și instituțiile cu care colabora, conform
acordului/contractului colectiv de muncă, pentru care nu s-a calculat, declarat și
vrat impozitul pe venitul din salarii și asimilate salariilor.

A mai arătat reclamanta că art. 55 din Codul Fiscal privind definiția
veniturilor din salarii, arată la alin.4) următoarele sume nu sunt incluse în
veniturile salariale și nu sunt impozabile, în înțelesul impozitului pe venit: c)
contravaloarea echipamentelor tehnice, a echipamentului individual de